

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 9 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie prowadzonej za sygnaturą akt III Ns 1462/15 z wniosku U. W. z udziałem A. K. o odebranie oświadczenia w przedmiocie odrzucenia spadku przed sądem po zmarłej E. M. zatwierdził złożone po terminie przez A. K. oświadczenie w przedmiocie odrzucenia spadku po E. M. z domu Bigos zmarłej w dniu 27 lutego 2015 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej w Ł., zatwierdził złożone po terminie przez U. W. oświadczenie w przedmiocie odrzucenia spadku po E. M. z domu Bigos zmarłej w dniu 27 lutego 2015 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej w Ł., nie obciążył wnioskodawczyń obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi opłaty sądowej.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł S. P. wierzyciel zmarłej E. M.. Skarżący wskazał, że zaskarża postanowienie na okoliczność gdyby spadkobierczyni spadek odrzuciła. Wskazał, że to działanie byłoby z pokrzywdzeniem go jako wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu.

Wstępnie wskazać należy, że wnioskiem z dnia 24 sierpnia 2015 roku U. W. oraz A. K. wniosły o odebranie oświadczenia w przedmiocie odrzucenia spadku przed sądem po zmarłej E. M.. Z akt sprawy nie wynika by U. W. i A. K. złożyły wniosek o zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku. Przedmiotem toczącego się postępowania przed sądem spadku było zatem wyłączenie odebranie oświadczenia o odrzuceniu spadku. Tymczasem Sąd Rejonowy bez wniosku uznał, iż należy procedować w przedmiocie uchylenia się od skutków niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku. Wydane zatem przez Sąd Rejonowy postanowienie z dnia 9 lutego 2016 roku o zatwierdzeniu złożonych po terminie przez A. K. i U. W. oświadczeń w przedmiocie odrzucenia spadku po E. M. było zbędne.

Jak stanowi art. 640 §1 k.p.c. oświadczenie o prostym przyjęciu spadku lub z dobrodziejstwem inwentarza albo o odrzuceniu spadku może być złożone przed notariuszem lub we właściwym Sądzie Rejonowym. Procedując w oparciu o regulacje art. 640 k.p.c. i n. sąd nie rozpoznaje merytorycznie żadnej kwestii. Rola sądu sprowadza się jedynie do bycia odbiorcą oświadczenia woli składanego przez spadkobiercę, który wyraża swe stanowisko co do tego czy chce być spadkobiercą, czy też chce spadek odrzucić.

Z powyższych uwag wynika, iż czynność złożenia oświadczenia woli o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku jest czynnością materialnoprawną. Dla wypełnienia przez sąd przypisanej mu ustawą funkcji odbiorcy oświadczenia woli spadkodawcy, kwestia zachowania materialnoprawnych wymogów ważności tejże czynności pozostaje bez znaczenia. Podkreślić trzeba, że organ procesowy działając wyłącznie jako odbiorca oświadczenia, nie posiada kompetencji i podstaw dla badania elementów materialnoprawnych mających wpływ na skuteczność składanego oświadczenia, w szczególności sąd nie jest władny oceniać zachowania terminu zawitego prawa materialnego określonego art. 1015 § 1 k.c. i uzależniać od tego przyjęcie tego oświadczenia. Tym bardziej nie ma podstaw, by Sąd Rejonowy z własnej inicjatywy, bez formalnie złożonego wniosku orzekał w przedmiocie zatwierdzenia złożonego po terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku.

Powyższe skutkuje stwierdzeniem, iż wydanie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia z dnia 9 lutego 2016 roku w przedmiocie zatwierdzenia złożonego po terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku było zbędne.

W konsekwencji, wobec powyższego należało uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w zakresie zatwierdzenia uchylenia się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczeń o odrzuceniu spadku na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.